

زهرا قربانی

سابقه نداشت بوی ماه مهر وسط فروردین به دماغمان بخورد ولی این کرونا با قوانین سفت و سختش تمام فرضیه‌ها را ریخت به هم. همین که دو سال است مدارس تعطیل و نیمه تعطیل اند و خبر بازشدنش به بسته ماندنش اتصالی کرده خودش یک اتفاق بی سابقه و دور از ذهن بود. حالا اواخر عید بعضی‌ها با خبر قطعی بازشدن مدرسه‌ها کیفشان کوک شد و عیدشان کامل و یک اثریتی هم عزادار شدند.

در شماره ۷۷ نوجوانه درباره یک ابراز نگرانی بزرگ صحبت کردیم. این که با تجربه زندگی بدون تحصیل حضوری، حالا اشتیاق بچه‌ها نسبت به مدرسه چه می‌شود و احتمالاً درس خواندن آن هم در مقاطع بالا وقتی مدرک تحصیلی از عزت و احترامش افتاده، دیگر برای بچه‌ها لزومی نداشته باشد. در کل و انکس احتمالی محصلان را یک تحلیل مفصل کردیم.

حالا وسط عید گفتند مدارس برمی‌گردد به حالت کارخانه و بدون کسری ساعت از ۷ صبح ۱۴ فروردین بازگشایی می‌شود. داخل پراتنز بگویم این خبر وقتی اعلام شد، وسط یک اردوی دسته جمعی با بچه‌های نوجوان اصفهان بودم و شاهد نقش بر زمین شدن شان در واکنش به این اتفاق، چه از خوشی و چه از ناخوشی.

ماهی را هر وقت از آب بگیرد تازه است

حالا جلوی ضرر را از هر طرف می‌گرفتند منفعت بود. در این دو سال و اوضاع نابسامان کلاس‌های غیرحضوری و امتحانات پرتقلب و حاضری زدن‌ها، تا قطعی اینترنت نداشتن گوشی و تبلت بین بچه‌های کم بضاعت، نیم ساعت کلاس حضوری هم غنیمت بود و بالاخره ستاد کرونا و مسؤولان آموزش و پرورش دست به دست هم داده بودند که نگرانی‌ها را نسبت به این مشکلات نه چندان کم رفع کنند.

گرچه حضوری شدن مدارس، دم دستی‌ترین راه حل برای مشکلات کلاس‌های آنلاین و اپلیکیشن شاد است اما همه می‌دانیم هیچ چیز کلاس درس حضوری نمی‌شود. بعد از اعلام بازگشایی مدارس، اخبار تکمیلی پیرامونش شد تیتریک همه خبرگزاری‌ها و برنامه‌های خبری روزانه. ته دل پدر و مادرها و دانش‌آموزانی که از کرونا به اندازه روشن اطلاعات گوشی‌شان می‌ترسند هم باید یک جور فرص می‌کردند، برای همین محمد مهدی کاظمی معاون متوسطه وزارت آموزش و پرورش در گفت‌وگوی ویژه خبری بین صحبت‌هایش این اظهار را داد که کلاس‌ها

مصاحبه مردمی

اوایل سال ۹۹ به دلیل وضعیت خطرناک شیوع کرونا در کشورمان همه مدارس با چالشی جدی به نام کلاس‌های غیرحضوری یا همان آنلاین برخورد کردند که بعد از در سرفه‌های فراوان و مسائلی که شما بهتر می‌دانید، بعد از دو سال خوشبختانه با کم شدن آمار فوتی و مبتلایان کرونا، بازگشت همه به سوی کلاس‌های حضوری شد.

به همین دلیل برای روشن شدن وضعیت این روزهای مدارس با پارسا و محمد و فاطمه از تهران و هستی از کرج که دانش‌آموزان پایه‌های مختلف متوسطه اول و دوم هستند، گفت‌وگو کردم.

در اولین سوال از حس و حال آنها جویا شدم که همگی

حتماً باید با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و زدن ماسک و تهویه هوای کلاس و هزار دنگ و فنگ دیگر برگزار شود.

دروغ اول آوریل

زمزمه‌های اضافه شدن یک ماه به سال تحصیلی متوسطه دوم هم شد یکی دیگر از اخبار تکمیلی مهم و این هم درد بود هم درمان. البته یک عده گفتند شایعه است ولی خب کم کم معلوم شد خیلی هم جدی و واقعی است. درد و درمانی را که گفتیم باید از منظر کنکوری‌ها که نگاه بکنیم درد است چون منجر به تعویق افتادن کنکور می‌شود و خیلی‌ها دلشان می‌خواهد هرچه زودتر از شر این جنگ تحصیلی‌رها شوند و درمان است چون همین کنکوری‌های عقب افتاده از مسیر مطالعه می‌توانند با آرامش بیشتری دروس‌شان را تمام کنند. البته تالان که این مطلب را می‌نویسم هنوز تصویب شدن یا نشدن این یک ماه ناقابل در هاله‌ای از ابهام است.

به رنگ اضطراب

خلاصه این چند وقت هول و ولای روز اول مدرسه افتاده بود به جان بچه‌ها و پدر و مادرها و خبر قرمز شدن وضعیت بعضی از شهر هم اواخر عید به گوش می‌رسید که باز دوباره این نقشه فرستادن بچه‌ها به مدارس را نقش بر آب کند اما صبح روز ۱۴ فروردین، یوسف نوری وزیر آموزش و پرورش اولین کارش این بود به یکی از مدارس تهران که بازگشایی شده است سرزند و این اطمینان را بدهد که دیگر این توبیمیری از آن توبیمیری‌ها نیست و باید بالاخره بعد از انجام واکسیناسیون و دو سال تعطیل و نیمه تعطیل بودن کلاس‌های درس چرخ آموزش و پرورش در دل مدرسه‌ها دوباره بچرخد. گرچه خبرنگار صدا و سیما هم به مدارس سرزد و هم اغلب کلاس‌ها را نصفه نیمه دید هم آنها که آمده بودند ته دلشان راضی نبود.

درد دل‌های یک معلم

محدث تگ‌فلاح
معلم و فعال
رسانه

این روزها آموزش مجازی با تمام خوبی و بدی‌هایش در حال رخت بستن از زندگی ما ایرانی‌هاست اما مهم‌ترین سوالی که به جا می‌گذارد این است، آیا در این دو سال کیفیت آموزش کاهش پیدا کرده است؟ برای پاسخ به این پرسش باید سه ضلع اصلی آموزش را بررسی کرد. ضلع

اول، دانش‌آموز. محصلان دو دسته‌اند، دسته اول کسانی که با انگیزه درونی و بدون نیاز به فشار معلم و والد درس می‌خوانند. این دانش‌آموزان در بستر مجازی با دسترسی مداوم به آموزش و تلاش خود، نه تنها پسرفت نداشته بلکه پیشرفت هم داشته‌اند. دسته دوم دانش‌آموزانی هستند که برای درس خواندن به اهرم فشار نیاز دارند. این دسته از محصلان همان دانش‌آموزانی هستند که با مجازی شدن مدارس ضربه زیادی خوردند اما نهایتاً هر دو دسته دانش‌آموزان بعد از چند ماه، دلتنگ آموزش حضوری شدند. ضلع بعدی این مثلث معلم است. آیا معلم می‌تواند به خوبی با دانش‌آموز خود ارتباط برقرار کند و آیا به اندازه کافی برای آموزش مجازی تعلیم دیده؟ جواب این سوال‌ها خود می‌تواند شاخص کیفیت آموزش چه در بستر مجازی چه در بستر حضوری باشد اما مهم است بدانیم که نوجوان امروز، نوجوان مقایسه‌گری است که تدریس مرا با تدریس معلمان دیگر در سطح اینترنت مقایسه می‌کند؛ بنابراین من معلم باید برای حفظ دانش‌آموز خود تلاش کنم، باید با رفتار درست، پوشش آراسته، به روز بودن و آمادگی کافی او را مجذوب خود کنم و گرنه شکست می‌خورم. در نهایت ضلع آخرین مثلث ابزار است؛ دسترسی متفاوت دانش‌آموزان به اینترنت با کیفیت و پرسرعت و دستگاه‌های مناسب برای آموزش مجازی باعث شد عدالت آموزشی بیش از پیش تحقیر و تخریب شود. در نهایت با ترک تحصیل اجباری بعضی از دانش‌آموزان خاصه بعضی از اقشار و مناطق و... باعث شد که عدالت آموزشی کمترین نمره خود را در سال‌های اخیر بگیرد اما یادمان نرود که در کنار این اضلاع مواردی مانند دستورات بالادستی هم تأثیر زیادی بر آموزش مجازی داشته‌اند. تصمیماتی که گاهی مانند تعویق کنکور سراسری چندان موثر نبوده یا تصمیماتی لحظه‌ای و آنی مانند اضافه کردن یک ماه به سال تحصیلی دانش‌آموزان که تقویم آموزشی معلم و برنامه‌ریزی دانش‌آموزان را به هم می‌ریزد و گاهی تصمیماتی بارنگ‌بوی حفظ جان دانش‌آموز و معلم. با تمام این اوصاف و اوقات و تمام شوخی‌های مجازی این روزها من می‌توانم خوشحالی را در چشمان دانش‌آموزانم ببینم و امیدوارم این خوشحالی تا ابد ادامه داشته باشد.

مدارس اشاره کردند که در صورت رعایت نکردن از بچه‌ها نمره انضباط کم خواهد شد.

در آخرین سوال پرسیدم اگر جای مسؤولان مربوطه بودند چه دستورالعمل‌هایی تنظیم می‌کردند که به نظر **محمد** بهتر بود این چند ماه آخر نیز به صورت مجازی برگزار شود و به صورت رسمی از مهر تمام کلاس‌ها حضوری شود. **پارسا** عقیده داشت که زودتر از این‌ها می‌توانست مدارس باز شود و در ادامه **فاطمه** مانند **هستی** از کیفیت کلاس‌های مجازی راضی نبودند چرا که برعکس کلاس‌های حضوری درس‌ها قابل فهم نیستند.

در ادامه امیدواریم مانند مدارس، زندگی ما هم به دوران قبل از کرونا بازگردد.

۳-۳-۶

ضمیمه نوجوان

شماره ۹۵ ■ ۱۸ فروردین ۱۴۰۱

نوجوان
جام جم

امیرحسین
علی نیافر